

Vannak még csodák 1. Vállalni Krisztust a világban – bizonyágtétel (Mt 10,32)

Alkalmom: istentisztelet

Dátum: 2020.11.08.

Ige: 2Tim 1,8-14

⁸Ne szégyelld hát a mi Urunkról szóló bizonyágtételt, se engem, az ő foglyát, hanem szenvedj velem együtt az evangéliumért, Isten ereje által. ⁹Mert ő szabadított meg minket, és ő hívott el szent hívással, nem a mi cselekedeteink alapján, hanem saját végzése és kegyelme szerint, amelyet még az idők kezdete előtt Krisztus Jézusban adott nekünk. ¹⁰Ez most nyilvánvalóvá lett a mi Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése által, aki megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet. ¹¹Ennek az evangéliumnak a szolgálatára rendeltetem én hírnökül, apostolul és tanítóul. ¹²Ezért is szenvedem ezeket, de nem szégyellem, mert tudom, kiben hiszek, és meg vagyok győződve, hogy neki van hatalma arra, hogy a rám bízott kincset megőrizze arra a napra. ¹³Az egészséges beszéd példájának tekintsd, amit éntőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben. ¹⁴A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.

Mt 10,32 Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt...

1. Kedves Testvérek! Mielőtt elkezdeném az igehirdetést, szeretném megkérdezni azt, hogy ki hisz abban, hogy vannak még csodák? Emelje fel a kezét az, aki szerint Isten ma is tesz csodákat! Most emelje fel a kezét az, aki maga is átélte már csodát!

Egy szótár ezt mondja a **csodáról**: „A csoda olyan esemény, amelyet nem tartunk lehetségesnek vagy valószínűnek tapasztalataink és ismereteink fényében. A csodát ezért főleg különböző vallások hívői élik meg, fogadják el és magyarázzák úgy, hogy az az Isten és/vagy természetfeletti erők munkájának eredménye.” (www.wikipedia.org)

Mindennapos tapasztalat az, hogy egyre kevesebb dologra tud az ember úgy tekinteni, hogy ott csoda történt. Ahogy az ember egyre okosabb, tanultabb lesz, úgy egyre több mindenről kimondja, hogy nincs semmiféle csoda, hanem valamilyen megmagyarázható dolog történt.

Az a furcsa, hogy mi, emberek igyekszünk mindent megmagyarázni, mindennek megadni a pontos magyarázatát, mert nem szeretjük, ha valamit nem tudunk ellenőrzésünk alatt tartani. Vagyis a csodákat, a hit és az isteni hatalom által befolyásolt területét az életnek, igyekszik az ember kiszorítani még a gondolkodásából is.

A magyarázható dolgokkal kapcsolatban mégis csoda az, hogy éppen akkor történik valami, vagy éppen úgy történnek események, olyan sorrendben, hogy az nem lehet a véletlen műve. Mégis ezekről is szívesen mondja az ember az, hogy véletlen történtek, szerencsésen jöttek össze a dolgok, csak hogy ne kelljen arra gondolni, hogy Isten cselekedett csodálatosan.

Aztán mégis történnek olyan események, belekerül az ember olyan élethelyzetekbe, amikor hirtelen semmi másra nem tud gondolni, csak arra, hogy „bárcsak történne egy csoda, mert itt már csak a csoda segíthet!” Az ember, aki mindent elkövetett, hogy ésszerű magyarázatot adjon mindenre, hogy csodátlanítsa az életét, hirtelen semmi más megoldást nem lát a bajára, csak a csodát. És talán még fel is sóhajt, még imádkozik is: Istenem segíts, tégy csodát!

De sajnos teljesen elfelejtette azt tudást, hogy mi módon veheti észre a csodát, hogyan fedezheti fel a csodát, és hogyan válhat ő maga késszé a csoda átélésére. Ennek pedig az lesz a keserű következménye, hogy habár vágyódik a csoda után, de egyáltalán nem hiszi, hogy megtörténhet vele a csoda. És nem is készül fel arra, hogy most hamarosan csodát fog átélni.

2. Testvérek! Látjátok, hogy az emberek közül sokan tagadják a csodákat, mások azonban hisznek a csodákban. Olyanok is vannak, akik azt mondják, hogy régen voltak csodák, de mivel azokat meg lehet magyarázni, ezért igazából azok nem is csodák. Én azok közé tartozom, akik azt mondják, hogy **vannak még csodák!** És ez szerintem fantasztikus dolog, hogy vannak még csodák. Csodálatos az, hogy Isten mind a mai napig olykor beavatkozik a világ folyásába, és csodákat tesz.

Sőt, igazából, amikor hittel és kellő alázattal szemléljük a körülöttünk lévő természetet, a világot, akkor számtalan dologra csodálkozhatunk rá, hogy az maga a csoda. Maga az emberi test is csoda, ahogy

működik, ahogy minden szervnek a legapróbb sejtekig megvan a maga feladata. Ha megbetegszik, akkor a gyógyulás folyamata is csoda. Természetesen fontosak az orvosok és ő magasszintű tudásuk, a kezelések, az orvosságok, vagy a műtétek. Mégis a gyógyulás Istentől, az emberi test alkotójától való csoda.

De csoda az, amikor valami olyan dolog történik velünk, amit nem tudunk semmilyen ész érvel, logikával megmagyarázni. Csak két példát hadd említsek:

Csodának tartom azt, ami egyszer édesapámmal történt, aki elmesélte, hogy az autópályán a belső sávban halad, majd a túloldarlól egy másik autó átszakította az elválasztó sövényt, és vele szemben száguldott. Ő csak egy porfelhőt látott, semmi mást. És hihetetlen módon elrántotta a kormányt, és sem neki, sem senkinek nem lett semmi baja. Mindez talán egy másodpercig sem tartott. Ott nekik össze kellett volna ütközniük frontálisan, annyira gyorsan mentek mindketten, mégsem történt baleset.

És csoda az, ahogyan egyszer én is meggyógyultam a tüdőgyulladásomból, amikor imádkoztak értem a barátaim a gimnáziumban. Hétfőn a röntgen kétoldali tüdőgyulladást mutatott, és nagyon rosszul voltam. Az orvos azonnal kórházba akart utalni, de kértük, várjunk egy pár napot, hátha javulni fog az állapotom.

Majd pénteken újra készítettek egy röntgenfelvételt. Az orvos nem akarta elhinni, hogy tökéletesen tiszta és egészséges lett a tüdőm, amikor megnézte a második röntgenfelvételt. Hiszem, a gyógyulásom csoda volt, az imádság meghallgatás csodája.

Dia

3. **Vannak még csodák!** Ezt a címet adtuk az új igehirdetési sorozatunknak. És most szeretném, ha megnéznénk egy képet, amit a kivetítőn láthatunk. Ennek a három szónak a betűi alapján szeretnénk sorra venni azokat a tulajdonságokat, vagy éppen feladatokat, melyek jellemzik a hívő keresztyén ember életét, és jellemzik a biblikus gyülekezetet.

V Vállalni Krisztust a világban
A Alázatosnak lenni,
N Naponta Bibliát olvasni
N Nevelni gyermekeinket Isten Igéjével
A Adakozni rendszeresen – tized
K Kivenni részünk a szolgálatokból

M Megbocsátani egymásnak,
É Égni a misszióért és a látásért
G Gyülekezeti közösségbe járni rendszeresen

C Csodák észrevétele az életünkben
S Segíteni a rászorulókon (diakónia)
O Odavezetni Krisztushoz másokat
D Dönteni Jézus mellett (megtérés)
Á Átvenni Krisztus jellemét (megszentelődés)
K Követni Krisztus útját és szolgálatát

Hiszem azt, hogy ha mindezeket megéljük, ha ezek jellemezni fogják életünket és gyülekezetünk egészét, akkor csodákat fogunk átélni, mert Urunk áldása még inkább rajtunk lesz.

És hiszem azt is, hogy ma nekünk mindannyiunknak szükségünk van csodákra. Mert a csodák jelek. Azt jelzik, hogy **Isten nem mondott még le rólunk**, hanem hatalmával és erejével, hatalmas erejével értünk cselekszik.

Persze mi emberek szeretünk erősek lenni. Szeretjük azt, ha nem szorulunk rá senkinek a segítségére, hanem mindent meg tudunk magunk oldani. Ez a mostani helyzet, a vírus terjedése, az egyre több megbetegedés azonban arra döbbsent rá bennünket, hogy bizony **törékenyek vagyunk**. Egyáltalán nem vagyunk olyan erősek, mint amilyenek szeretnénk lenni, vagy amilyenek sokszor mutatjuk magunkat.

És **szükségünk van csodákra nekünk is**, mert eljutottunk egy határpontra, ahol már csak a csoda, az isteni csoda, a kegyelemből megtapasztalt és átélt csoda segíthet.

4. Az evangéliumok leírják azt, hogy Jézus bármerre járt, mindenütt felmutatta a csodák által Isten hatalmát. Megszaporította a kenyereket és a halakat, és hatalmas tömeg lakhatott jól. Lecsendesítette a háborgó tengert, meggyógyított vakokat, sántákat és bénákat. Meggyógyított leprások, megszabadított megszállott örjöngőket. És halottakat támasztott fel.

Azonban a Szentírás feljegyzi azt, hogy amikor a saját hazájában, azaz Názáretben járt, akkor „Nem is tett ott sok csodát hitetlenségük miatt.” (Mt 13,58) Igen, Jézus kezét is le lehetett fogni, hogy ne tegyen csodát. És a kételkedők, a hitetlenek Názáretben lefoglák Jézus kezét.

De tudjuk azt is az evangéliumokból, hogy Jézust az emberek hite motiválta, ösztönözte arra, hogy csodát tegyen. A Mk 9-ben egy apa könyörög beteg fiáért, hogy Jézus gyógyítsa őt meg. Ezt a beszélgetést olvassuk: *De ha valamit tehetsz, légy segítségünkre, könyörülj rajtunk!* ²³Jézus pedig ezt mondta neki: *Ha tehetsz?! Minden lehetséges annak, aki hisz.* ²⁴A fiú apja azonnal felkiáltott: *Hiszek! Segíts a hitetlenségemen!*

Csodákra vágyunk, mert már csak a csoda segíthet, hogy elkerüljük a megbetegedést, hogy megállítsuk a járvány terjedését, hogy megfékezzék az erőszak terjedését. Csak a csoda segíthet, hogy ez a világ ne rohanjon a vesztébe, hogy Európa nagyhatalmú vezetői végre ne az emberek ellen döntsenek, ne a józan ész, és ne a tiszta erkölcs ellen hozzanak törvényeket.

Csak a csoda segíthet nagyon sok mindenben – hadd ne kezdjem most ezeket sorolni! De a csodához hitre van szükség. Mégpedig igaz, keresztyén hitre. Az Isten Fiába, a Jézus Krisztusba vetett hitre van szükség. És **minden lehetséges annak, aki hisz.** Ahogy a Zsid 11,6-ban meg van írva: **Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istenhez járul, annak hinnie kell, hogy ő van, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.**

5. Az istentisztelet elején a 7. osztályosok szolgáltak. A szolgálatukban elhangzott egy nagyon szép vers. Azt a kérdést teszi fel nekünk ez a vers, hogy **átragyog-e rajtunk a Nap?!** Mert azok az igazi keresztyének, akiken átragyog a Nap, az Isten mennyei fénye, akik nem takarják el, hogy Isten cselekszik hatalmával, kegyelmével és erejével. Arra van ennek a világnak szüksége, hogy mi, krisztus-követő emberek engedjük Isten fényét átragyogni az életünkön. A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését – olvassuk a Római levél 8. részében.

6. Testvérek! Az Úr Jézus egy alkalommal elküldte tanítványait, hogy menjenek el minden városban és faluba. A tanítványok feladata az volt, hogy a Szentlélek erejével tanítsanak és gyógyítsanak. Jézus természetesen felkészítette őket erre a feladatra. Majd azt is mondta nekik: **Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt.** Azt is feladatul kapták, hogy engedjék Isten fényét átragyogni az életükön.

Dia

Ahhoz, hogy átéljünk csodákat, ahhoz elengedhetetlen az, hogy Krisztusról és a mi győzelmes hitünkről bizonyosságot tegyünk. Igehirdetési sorozatunk címe: **Vannak még csodák.** Az első betű a „V”. **V azt jelent: Vállalni Krisztust a világban.** Vállald az emberek előtt azt, hogy hiszel Krisztusban.

Ezt jelenti a bizonyágtétel. Vállalom azt az emberek előtt, hogy hiszek Istenben. Vállalom azt, hogy Istenben bízok, Tőle várom azt, hogy megőriz a járványban, hogy meggyógyít, ha megbetegszem, hogy megsegít minden nehézségben.

Vállalom azt, és bizonyágot teszek arról, hogy Isten ma is tud csodát tenni, ha ez kedves Őelőtte. De ha nem tenné is, ha másként dönt is az én életem felől, ha nem tesz velem, vagy értem csodát, akkor is hiszek benne, akkor is engedem, hogy az Ő fénye átragyogjon életemen.

Tudom, hogy a bizonyágtétel, a Krisztusról való hitvallás sokak számára nagyon nehéznek tűnik. Úgy érzitek, hogy erre nem vagytok alkalmasak, és nem tudtok Krisztusról és a hitetekről beszélni. Ezt inkább csinálja a lelkész, hiszen azért végezte el a teológiát.

Igen, igaza van annak, aki azt mondja, hogy ez nehéz feladat. Sokszor én is ezt érzem. És érzem azt is, hogy alkalmatlan vagyok erre a feladatra. De emlékezzünk néhány híres bibliai alakra:

Noé részeges volt, Ábrahám hazudott, Sára türelmetlen és gúnyos, Jákób csaló volt, Mózes dadogott, Gedeon bizonytalan, Jónás gyáván elfutott az Úr elől, Illés depressziós, Péter forrófejű és hirtelen haragú, Márta aggódó, Zákeus visszaélt a hatalmával, Tamás kételkedő, Pál bosszúszomjas.

Láthatjuk, hogy **Isten nem az alkalmasokat hívja el a szolgálatra, hanem az elhívottakat teszi alkalmassá.**

Adj te is hálát Istennek az elhívásáért, és Ő alkalmassá tesz téged is a szolgálatra. Ámen.

Loment Péter lelkész